
Viktor Šebo: Ať je kavárna Malý Eden pro všechny generace

Viktor Šebo: Ať je kavárna Malý Eden pro všechny generace

Kavárnu Malý Eden, provozovanou studentským spolkem Cesta ven, najdete v Ruské ulici v Praze 10, jen co byste kamenem přes silnici od 3. lékařské fakulty UK dohodili.

Prostory získal spolek do pronájmu od městské části Praha 10 ve veřejném výběrovém řízení v roce 2016, a to za zvýhodněných nájemních podmínek, s přihlédnutím na vymezené cíle, se kterými nezisková organizace celý projekt prezentovala. Ještě před několika lety sem, do stejnojmenné pivnice, chodili především štamgasti.

„Provozovat kavárnu nás napadlo spolu s mým učitelem histologie Ondrou Balíkem,“ vzpomíná na dobu zhruba před třemi lety Viktor Šebo, předseda spolku [Cesta ven](#). Když prý chodili zadumaní po chodbách fakulty a občas pohlédli oknem z fakulty přes ulici, všimli si opuštěného prostoru, který se jim zdál být velmi perspektivní. „Fakulta do té doby neměla žádné podobné neformální zařízení, kde by se studenti mohli scházet mimo prostory školy a organizovat studentské akce, nezávazně posedět a bavit se,“ vrací se k počátkům kavárny Viktor a s úsměvem dodává: „Oba jsme v tu dobu nevěděli, co s volným časem. Navíc jsme se chtěli dobročinně realizovat, protože jsme tehdy byli dost zhrzeni z některých společenských záležitostí.“ Byl to právě Ondřej Balík, který Malému Edenu v roce 2016 podřídil téměř celý profesní i osobní život. Bez menšího náznaku úspěchu, bez nároků na honorář a ještě k tomu s nemalými vlastními výlohami se na tři čtvrtě roku stal provozovatelem kavárny. „Ale už je zpět u medicíny a směřuje k atestaci,“ konstatuje s uspokojením Viktor.

S kavárnou to zpočátku vůbec nevypadalo dobře. O pochybnosti, zda projekt bude úspěšný, nebyla nouze, dostavily se vlastně téměř záhy. Dost možná právě proto, že s podobnou činností nikdo ze zainteresovaných neměl zkušenosti: „Byli jsme parta naprostých chaotů, která inklinovala k punkovějšímu pojetí. Určitě jsme nechtěli jít cestou uhlazeného studentského pojetí spolku, který vykazuje znaky oportunismu. Nechtěli jsme být výspa kariérního potenciálu.“

V první fázi, kdy byla realizace kavárny ještě v plenkách a bylo třeba ji vybavit, bralo se, co kdo dal. Tak se v kavárně objevila zajímavá směska všeho možného zajímavého včetně vyřazeného školního nábytku. Bylo to prý pestré, i když ne vždy funkční. „Ale stoly jsme si vyrobili sami,“ vrací se k budovatelským začátkům Viktor, „kamarád posvažoval trubky konstrukce, my jsme tady na místě ohoblovali desku a bylo!“ Po čase, ve chvíli, kdy provoz začal vydělávat, se podařilo dokoupit ostatní potřebné vybavení a proběhly nejdůležitější stavební úpravy.

Návštěvníky kavárny dnes tvoří především medicí, nezřídka zde posedí i pedagogové, zvláště anatomové. „Na kolaudaci nechyběli páni děkani, stávající i ten dnes inaugurovaný,“ vzpomíná Viktor, „přišli proděkani a ředitel vinohradské nemocnice. Byla to velká sláva, měli jsme tu narváno.“ Malý Eden se ale pokouší stát se hlavně místem mezigeneračního sblížování. Ovšem jde to ztuha. „Otevření prostoru pro realizaci aktivního života i v pozdním věku je dost složité. A to už jen proto, že navázat kontakt se seniory chce určitou zkušenost,“ připouští Viktor. Podle něho to vyžaduje velké úsilí, kterého po rozmělnění do realizace ostatních cílů příliš mnoho nezbyvá. Navíc by mohla být časem do provozu zapojena handicapovaná obsluha, jak si spolek Cesta ven celý projekt kavárny vysnil. Ale k tomu může dojít, až nebude Malý Eden ve stávajícím, stále ještě nedokončeném stadiu. Na začátek roku 2018 má před sebou ještě pár stavebních a provozních úprav.

Provoz kavárny dnes zajišťují placení zaměstnanci včetně studentů na brigádě, v nabídce je širší sortiment občerstvení, daří se splňovat požadavky, jež s sebou podobná zařízení přinášejí a které jsou v zorném poli pravidelných kontrol.

V rámci spolku se do organizování programu zapojují studenti 3. lékařské fakulty UK. „Chceme, aby se kavárna stala bezbariérovou, a tím bylo umožněno realizovat praxi osobám se zdravotním postižením. Rádi bychom nabízeli alespoň základní služby spojené s vařením,“ dívá se do nejbližší budoucnosti Viktor. Co se programové nabídky týče, po konzultaci s prof. Michalem Andělem by Cesta ven v Malém Edenu ráda realizovala neformální setkání a besedy s osobnostmi spojenými s fakultou. „A mně osobně by se líbilo, kdyby sem seniorky chodily učit zájemce či zájemkyně ručním pracím, šití, pletení a podobně,“ dodává na závěr mladý muž s úsměvem, „myslím, že by to mohlo zaujmout jak starší, tak mladší generaci a oběma skupinám by to něco dalo.“

Kavárna Malý Eden je spolu s Dudlík festem jakousi pomyslnou výkladní skříní studentského spolku Cesta ven, z. s. (vznikl 16. února 2016 z iniciativy studentů 3. lékařské fakulty UK a jejich přátel). V jeho čele stojí předseda Viktor Šebo (22 let), student čtvrtého ročníku všeobecného lékařství na 3. lékařské fakultě UK. Sešli jsme se v den inaugurace

nového děkana (1. února 2018).

U vedlejšího stolu byla v Malém Edenu skupinka studentek. Zde jsou jejich bleskové odpovědi na otázku „Proč sem chodíte?“.

- ***Cítím se tu jako doma.***
- ***Je to blízko od fakulty, což je rozhodující po každé úspěšné zkoušce.***
- ***I po každé neúspěšné zkoušce.***
- ***Potkáváme se zde s přáteli.***
- ***A koho neznáme, toho rádi poznáme.***
- ***Je to tu útulné...***